

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.826 van 2 december 1999
in de zaak A. 63.640/VII-13.177.**

In zake : Jan BOONE,
wonende te WAARSCHOOT,
Legevoorde 28

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van OOST-VLAANDEREN.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jan BOONE op 6 mei 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 23 maart 1995 houdende weigering van de aktename van de melding voor de uitbreiding van een landbouwbedrijf gelegen op de percelen kadastraal bekend onder Waarschoot, afd. 1, sectie D, perceelnummers 513/D en 514/C aan de Legevoorde 20 te Waarschoot;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 22 april 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 24 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 oktober 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Bestuurssecretaris F. COCRIAMONT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 11 maart 1993 neemt de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen akte van de aangifte door verzoeker van 55 gespeende runderen, 990 varkens van meer dan tien weken, de opslag van 1.100 m³ dierlijke mest en 20 ton kunstmest, voor een veeteeltbedrijf gelegen aan de Legevoorde nr. 20 te Waarschoot.

De aktename geldt als vergunning voor een termijn van twintig jaar.

1.2. Op 1 december 1993 doet verzoeker bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen melding van de verandering van zijn veeteeltbedrijf : het aantal varkens zou worden

uitgebreid tot 1.190 mestvarkens en 200 zeugen, en er zou een vermindering zijn met 55 gespeende runderen.

Uit het meldingsformulier kan worden afgeleid dat verzoeker tot een "gesloten familiaal bedrijf" wil komen.

1.3. Op 23 maart 1995 wordt de thans bestreden beslissing genomen.

Deze is ingegeven door volgende overwegingen :

"Overwegende dat de inrichting volgens het gewestplan 'Eeklo-Aalter' gelegen is in het agrarisch gebied;

Overwegende dat de uitbreiding een toename met 400 varkens omvat en een afname met 55 gespeende runderen; dat door de toename van het aantal varkens de mestproduktie toeneemt; dat de inrichting bovendien gelegen is in de zone 'Beernem', een zone die bijzondere bescherming vraagt;

Overwegende dat de totale mestopslagcapaciteit toeneemt met 1.448 m³;

Overwegende dat door de gevraagde uitbreiding het bedrijf geen gesloten karakter krijgt;

Overwegende dat deze melding werd getoetst aan de thans algemeen gehanteerde technische, milieuhygiënische en ecologische criteria in het Vlaamse gewest, die onderbouwd zijn door de huidige wetenschappelijke inzichten;

Overwegende dat de gemelde verandering bijkomende risico's voor de mens, en/of een aantasting van het leefmilieu en/of de bestaande hinder vergroot";

2. De ontvankelijkheid.

2.1.1. Overwegende dat in fine van zijn verzoekschrift verzoeker de Raad van State vraagt "in deze zaak te willen tussenkomen opdat mij de gevraagde vergunning zou verleend worden"; dat in zijn memorie van wederantwoord verzoeker schrijft : "Gezien de hierboven vermelde motivering, vraag ik, Mijnheer de Voorzitter, dat mij de gevraagde vergunning zou verleend worden";

2.1.2. Overwegende dat de Raad van State enkel vermag de aangevochten beslissing te vernietigen; dat

hij niet in plaats van het bestuur de gevraagde vergunning kan verlenen; dat het door verzoeker hierboven gevorderde onontvankelijk is;

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord doet gelden dat het beroep onontvankelijk is omdat in het verzoekschrift "geen middelen (worden) opgeworpen in de eigenlijke zin van het woord";

2.2.2. Overwegende dat, zoals uit de weergave sub 3.1. van het enig middel blijkt, verzoeker een motief waarop de bestreden beslissing steunt ondeugdelijk acht en alzo de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert; dat wordt vastgesteld (zie sub 3.2.) dat de verwerende partij in staat was zich tegen dat middel terdege te verdedigen; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

3. De gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift als enig middel aanvoert wat volgt :

"Op 23 maart 1995 wordt deze akteneming door de BD geweigerd.

In de overwegingen van de BD wordt verwezen naar de toename van de mestopslagcapaciteit zonder meer, en ook 'dat door de gevraagde uitbreiding het bedrijf geen gesloten karakter krijgt'.

Ik meen echter dat de B.D. zich hier vergist, nl. :

Vooraf weze gesteld dat ik geen runderen meer houd.

Vroeger (...) hield ik 990 varkens, verdeeld als volgt : 4 beren, 120 zeugen en 866 mestvarkens.

Volgens de melding (...) zouden deze aantallen gebracht worden op 1390 varkens, verdeeld als volgt : 4 beren, 170 zeugen en 30 opfokzeugen zij totaal 200 zeugen + 1186 mestvarkens.

Vroeger en ook nu werden en worden door mij geen biggen aangekocht noch verkocht, alle dieren worden op de hoeve gekweekt en slachtrijp verkocht.

Ik ben eigenaar van grond, gebouwen en dieren, ik koop mijn eigen krachtvoer. Ik baat mijn bedrijf uit samen met mijn echtgenote.

Ik ben dan ook van mening dat ik aan alle voorwaarden voldoe voor een gesloten bedrijf (familiaal)";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop het volgende antwoordt :

"Verzoeker meent dat zijn melding voor aktename in aanmerking komt daar zijn landbouwbedrijf een gesloten karakter vertoont.

Volgens de door de Vlaamse Minister van Leefmilieu gehanteerde principes wordt onder een gesloten varkenshouderij verstaan 'een inrichting waarin uitsluitend in de inrichting geboren biggen worden afgemest en waarin het aantal zeugen één achtste tot één negende bedraagt van het totaal aantal varkens dat in de inrichting mag worden gehouden'.

De inrichting waarvan sprake omvat in totaal 1.390 varkens, waarvan 200 zeugen, 1.186 mestvarkens en 4 beren.

Een korte berekening leert dat het bedrijf in kwestie geen gesloten karakter vertoont ($1.390 \text{ gedeeld door } 200 = 6,95$).

Conclusie : Het argument mist elke grondslag.

De Bestendige Deputatie besliste niet over te gaan tot aktename van bedoelde melding aangezien de uitbreiding een bijkomende belasting van leefmilieu betekent, in het bijzonder door de toename van de mestproduktie (zie ook Ministeriële Omzendbrief VLAREM 93/01).

Een bijkomende reden werd gevormd door het feit dat er door de uitbreiding geen gesloten bedrijf gevormd wordt.

Verzoeker dient voor het bedrijf in kwestie een milieuvergunningsaanvraag in te dienen overeenkomstig de bepaling van artikel 6 van VLAREM I teneinde de impact van deze belangrijke uitbreiding op het leefmilieu en de omgeving beter te kunnen evalueren";

3.3. Overwegende dat verzoeker volgende repliek geeft :

"1- Mijn inrichting zou inderdaad omvatten : 1390 varkens, waarvan 200 zeugen, 1186 vleesvarkens en 4 beren.

Waar de Bestendige Deputatie echter geen rekening mee gehouden heeft, is het feit dat het aantal zeugen bestaat uit 170 produktieve zeugen + 30 opfokzeugen (niet produktief).

Een zeug is ± 5 jaar produktief, zodat ieder jaar een 34 zeugen niet meer produktief zijn en dienen

vervangen te worden door de door ons gekweekte opfokzeugen. Bijkomstig wil ik er nog op wijzen dat de 170 produktieve zeugen feitelijk een maximale bezetting is die nooit bereikt wordt.

Mijn bedrijf zou dus wel degelijk een gesloten karakter hebben, zoals blijkt uit volgende berekening :

$1390 \text{ (varkens)} \div 170 \text{ (aantal produktieve zeugen)} = 8,17.$

Terzijde kan nog vermeld worden dat het Ministerie van Landbouw, i.v.m. diergeneeskundige attesten, zelfs een norm van 1 op 7 hanteert.

2- Wat betreft de genoemde bijkomende belasting van het leefmilieu, wil ik er op wijzen dat het schrappen van 55 runderen (grootvee-eenheden) en bijkomend 400 varkens het volgende geeft :

a) 400 varkens geven een P205 produktie van 2.000 kg, 55 grootvee-eenheden geven een P205 produktie van 1897 kg.

b) 400 varkens geven een stikstofproduktie van 3964 kg, en 55 grootvee-eenheden geven een stikstofproduktie van 4793 kg. (Bron : De Mestbank - Vlaamse Landmaatschappij, Gulden Vlieslaan 72, 1060 Brussel). Ik meen dan ook dat er geen bijkomende belasting van het leefmilieu is.

Door de mestopslag te verhogen tot 1568 m³, is er ook ruim genoeg voor de door Vlarem vereiste 6 maand mestopslag.

Mijn beschikbare grond voor mestuitvoer bedraagt : 25 ha 60 a 67 ca eigen grond en zelf in gebruik, + 15 ha 30a 87 ca burenregeling, zij totaal 40 ha 91 a 54 ca, ruim meer dan de 34 ha 75 ca, die volgens Vlarem zouden vereist zijn voor de gevraagde uitbreiding-wijziging.

Hierbij een lijst van de bijgevoegde stukken";

3.4.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord melding maakt van de door de Vlaamse minister van leefmilieu gehanteerde principes op grond waarvan onder een gesloten varkenshouderij wordt verstaan "een inrichting waarin uitsluitend in de inrichting geboren biggen worden afgemest en waarin het aantal zeugen één achtste tot één negende bedraagt van het totaal aantal varkens dat in de inrichting mag worden gehouden"; dat, evenwel, wordt vastgesteld dat in het bestreden besluit nergens melding van die principes wordt gemaakt; dat ten tijde van de bestreden beslissing geen rechtsregel voorhanden was die omschreef wat onder

een gesloten varkenshouderij moet worden verstaan; dat, immers, het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen, dat in artikel 351, § 1, 12°, een definitie van het begrip "gesloten varkenshouderij" bevatte, werd vernietigd bij arrest nr. 52.260 van 16 maart 1995, zodat het geacht moet worden nooit te hebben bestaan; dat, dienvolgens, het begrip "gesloten varkenshouderij" in zijn gewone betekenis dient te worden uitgelegd, te weten een varkenshouderij die onafhankelijk van de toevoer van biggen van buitenaf mestvarkens produceert, hetgeen inhoudt dat de biggen door de aldaar aanwezige zeugen worden geworpen, na een bevruchting door de op het bedrijf aanwezige beren; dat verzoeker betoogt en de verwerende partij niet betwist dat hij geen biggen aankoopt of verkoopt en dat alle dieren op de hoeve worden gekweekt en slachtrijp worden verkocht; dat verzoeker aldus moet worden geacht een gesloten varkenshouderij uit te baten; dat, alhoewel voor het begrip gesloten varkenshouderij bij gebrek aan enige normatieve tekst, het criterium inzake de verhouding tussen het aantal zeugen en het totaal aantal varkens niet doorslaggevend is, moet worden vastgesteld dat ook bij verzoeker die verhouding tussen de 8 en de 9 biggen ligt, nu verzoeker, hierin niet weersproken door de verwerende partij, in zijn memorie van wederantwoord er op wijst dat uiteindelijk slechts maximum 170 zeugen productief kunnen zijn; dat het enig middel gegrond is;

3.4.2. Overwegende dat de aktename bij uitbreiding werd geweigerd om reden "dat de gemelde verandering bijkomende risico's voor de mens en/of een aantasting van het leefmilieu en/of de bestaande hinder vergroot"; dat uit de bestreden beslissing kan worden afgeleid dat volgende redenen samengenomen de verwerende partij tot die conclusie hebben gebracht 1) het gegeven dat door de

uitbreiding het bedrijf geen gesloten karakter verkrijgt en 2) de toename van de mestproductie; dat niet vaststaat dat de verwerende partij alleen op grond van de beweerde toename van de mestproductie tot dezelfde conclusie zou zijn gekomen; dat dienvolgens het gegeven dat verzoeker pas voor het eerst in zijn memorie van wederantwoord en dus laattijdig, kritiek levert op de toename van de mestproductie, er niet toe kan leiden dat de weigeringsbeslissing toch als wettig moet worden aangemerkt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 23 maart 1995 houdende weigering van de aktename van de melding voor de uitbreiding van het landbouwbedrijf van Jan BOONE gelegen op de percelen kadastraal bekend onder Waarschoot, afd. 1, sectie D, perceelnummers 513/D en 514/C aan de Legevoorde 20 te Waarschoot.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twee december 1900 negenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr. M.-R. BRACKE,
de HH. R. STEVENS,
D. MOONS,
Mevr. A. WIJNANTS,

kamervoorzitter,
staatsraad,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.